ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ

ପାଠ ୬, ନଭେମ୍ବର ୭, ୨୦୨୬ ପାଇଁ

“ପୁଣି, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ରଲବ୍ଧ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦ୍ୱାରା ଭରସା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖା ହୋଇଥିଲା, ସେହିସବୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଲେଖା ହୋଇଅଛି।”

(ରୋମୀୟ ୧୫: ୪)

ଯଦିଓ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ତଥାପି ଈଶ୍ୱର ନିଜେ ବାଇବଲ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଲେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

ସେମାନେ କେଉଁ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ମୁଖସ୍ଥ କରାଇ ନ ଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଖାଇଲେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଯାହା ପକାଇଲେ, ତାହା କେବଳ ଲେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।

ଈଶ୍ୱରୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, କି ପ୍ରକାର ଲେଖନ ଶୈଳୀ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଥିଲେ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ:

- ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁଠାରେ ଏବଂ କାହିଁକି ଲେଖାଯାଇଥିଲା?
- ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ ଶୈଳୀରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା?

ସମ୍ପାଦକ/ସହକାରୀ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ତଥ୍ୟର ଉପଯୋଗ:

- ସାହିତ୍ୟିକ ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା?
- ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କେଉଁ ବାହ୍ୟ ତଥ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ?

ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ମାନବୀୟ ପ୍ରକୃତି:

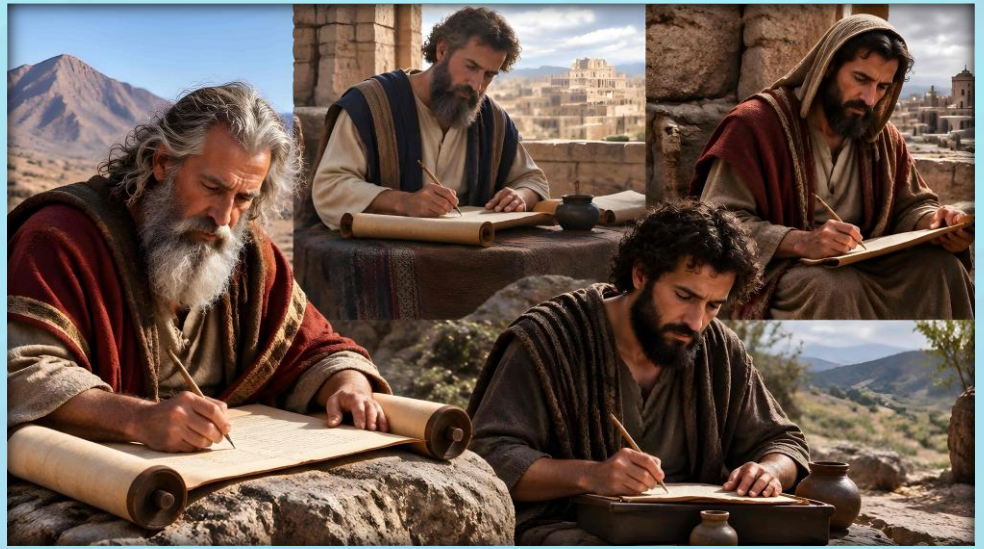
- ବାଇବଲରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଅଛି କି?

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ

ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁଠାରେ ଏବଂ କାହିଁକି ଲେଖାଯାଇଥିଲା?

"ଏବେ ଯାଅ, ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏକ ଫଳକରେ ତାହା ଲେଖ ଓ ତାହା ଯେପରି ଆସନ୍ତା କାଳ ନିମନ୍ତେ, ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ କର।" (ଯିଶାଇୟ ୩୦: ୮)

ବାଇବଲ ଲେଖିବା ପାଇଁ ମୋଶା ଥିଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି। ମିଦୀୟନ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସେ ଆୟୁବ ଏବଂ ଆଦିପୁସ୍ତକ ଲେଖିଥିଲେ। ଯାତ୍ରା ସମୟରେ, ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଦେଶ ମିଳିଥିଲା (ଯାତ୍ରା ୧୭:୧୪)।

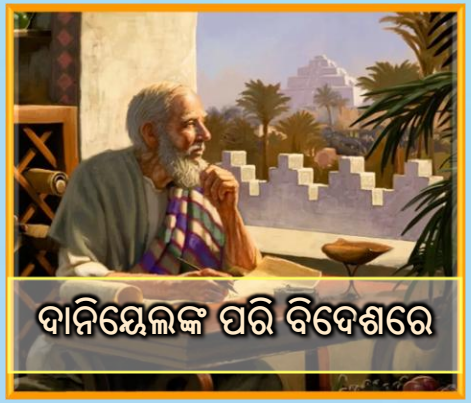

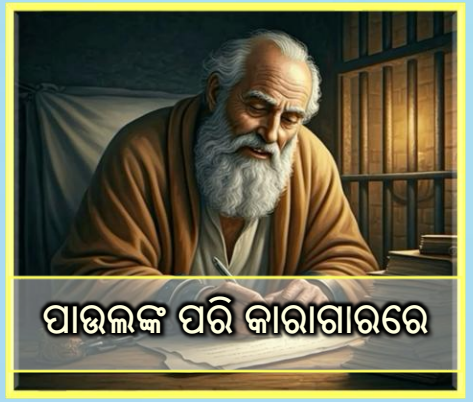
ଏକ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିବା ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଦେଶ ପାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ହେଲେ ଯିଶାଇୟ (ଯିଶାଇୟ ୩୦:୮); ଯିରିମିୟ (ଯିରିମିୟ ୩୬:୨); ହାବକୂକ୍ (ହାବକୂକ୍ ୨:୨); ଏବଂ ଯୋହନ (ପ୍ରକାଶିତ ୧:୧୧)।

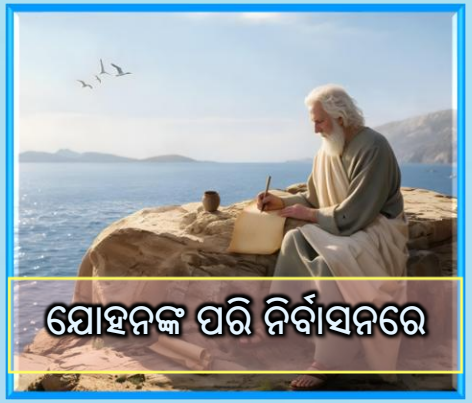
ବାଇବଲର ଲେଖକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲେଖିଥିଲେ:

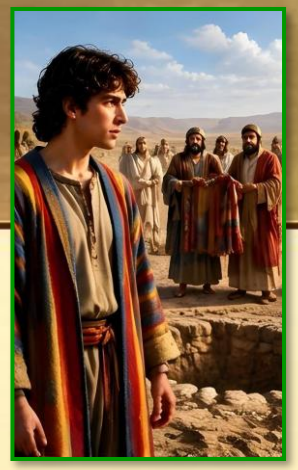
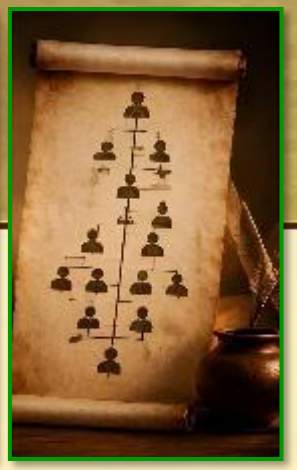
ଆମର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ସେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେଥିରୁ ଯେପରି କିଛି ବି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱର ଉଭୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ (୨ ତୀମଥି ୩:୧୫)।

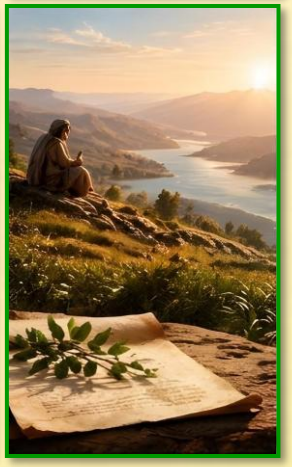
ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ ଶୈଳୀରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା?

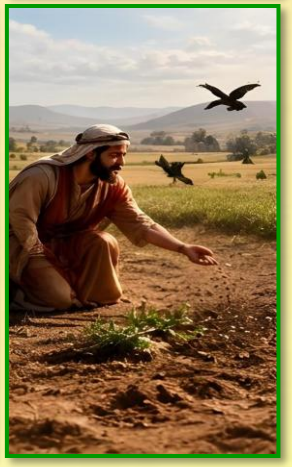
"ଶଲୋମନଙ୍କର ପରମ ଗୀତ।" (ପରମ ଗୀତ ୧: ୧)

୧,୫୦୦ରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ଧରି ୪୦ରୁ ଅଧିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲେଖକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ବାଇବଲରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଶୈଳୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ:

- ଐତିହାସିକ ବିବରଣୀ (ଆଦି. ୩୭:୨)
- ବଂଶାବଳୀ (ଆଦି. ୫:୧)
- ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ (ଯିଶା. ୧୩:୧)
- ବିଧ୍ୱଂସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ (ପ୍ରକା. ୧୨:୧)
- କବିତା (ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ)
- ଗୀତ (ପରମଗୀତ ୧:୧)
- ସମାନ୍ତରାଳତା (ଯିଶା. ୧୭:୭)
- ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ (ଲୂକ ୧୮:୧)
- ପତ୍ର (୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୩:୧୭)

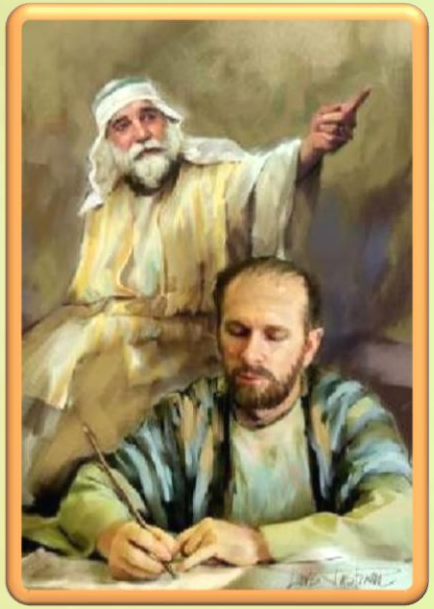

ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳୀର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବା ଅଧିକାରକୁ ନେଇ ବାଇବଲ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ କରେ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେହି ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଉପଯୋଗୀ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଶୈଳୀ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଏକ ଶୈଳୀରେ ବାର୍ତ୍ତାଟିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରନ୍ତି।

ପିତର ମଧ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ନୂତନ ନିୟମର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାର ପୁରାତନ ନିୟମ ସହିତ ସମାନ (୨ ପିତର ୩:୧୫-୧୬)।

ସମ୍ପାଦକ/ସୂଚନାଦାତା ଏବଂ ତାହା ତଥ୍ୟର ଉପଯୋଗ

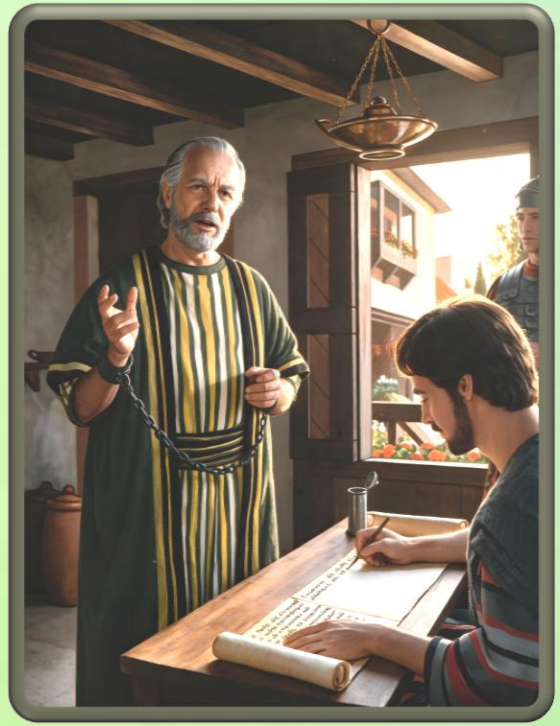
ସାହିତ୍ୟିକ ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା?

"ତହିଁରେ ଯିରିମୀୟ ନେରୀୟର ପୁତ୍ର ବାରୂକକୁ ଡାକିଲେ; ଆଉ, ବାରୂକ ଯିରିମୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି କଥିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟସବୁ ତାହାର ମୁଖରୁ ଶୁଣି ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଲା।" (ଯିରିମୀୟ ୩୬: ୪)

ଯିରିମିୟ ଜଣେ ଯାଜକ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେ ପଢ଼ିବା ଓ ଲେଖିବା ଜାଣିଥିଲେ। ତଥାପି, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ଲେଖିବାକୁ କହିଥିଲେ, ତାହା ଲେଖିବା ପାଇଁ ସେ ବାରୂକ୍ ନାମକ ଜଣେ ସହକାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ (ଯିରି. ୩୬:୧-୪)। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କ ସମୟର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଭୁଲ୍ ବୁଝିଥିଲେ (ଯିରି. ୪୩:୨-୩)।

ପାଉଲ, ଯିଏ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଦକ୍ଷ ଥିଲେ, ନିଜ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିବା ପାଇଁ ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ (ରୋମୀ ୧୬:୨୨)। ଅନ୍ୟମାନେ ଯେପରି ତାଙ୍କ ନାମରେ ଜାଲ୍ ପତ୍ର ନ ଲେଖନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜେ କହି ଲେଖାଇଥିବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜ ହାତରେ ଦସ୍ତଖତ କରୁଥିଲେ (୨ ଥେସ. ୩:୧୭)।

ପିତର ତାଙ୍କ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଗ୍ରୀକ୍ ଶୈଳୀରେ ଲେଖିଥିଲେ, ଯାହା ଅରାମୀୟ ଭାଷା କହୁଥିବା ଜଣେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରିବା କଷ୍ଟକର। ଏହି ସହକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଭାଷାରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସହକାରୀମାନେ ପିତରଙ୍କ ଭାବନାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବାଛିଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଐଶରୀୟ ପ୍ରେରଣା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କମିଯାଏ ନାହିଁ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କେଉଁ ବାହ୍ୟ ତଥ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ?

"ଅତଏବ, ହେ ମାନ୍ୟବର ଥୀୟଫିଲ, ଆଦ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସେଥିର ଧାରାବାହିକ ବିବରଣ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲେଖିବାକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିହିତ ମନେ କଲି," (ଲୂକ ୧: ୩)

ଏଜ୍ରା ବଂଶାବଳୀ ଏବଂ ଏଜ୍ରା ପୁସ୍ତକ ଲେଖିବା ସମୟରେ ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ପାରସ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ଆଦେଶନାମା ତଥା ପତ୍ରାଳାପକୁ ନକଲ କରିଥିଲେ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ନିହିମିୟ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ରେକର୍ଡରୁ ନକଲ କରି ନିଜ ପୁସ୍ତକରେ ଏକ ବଂଶାବଳୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ।

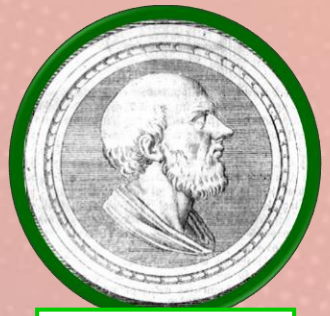

ଲୂକ ନିଜେ ସେହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ ନ ଥିବାରୁ, ସେ ଐତିହାସିକ ରେକର୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାର ଉପରେ ଆଧାର କରି ନିଜ ସୁସମାଚାର ଏବଂ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର କିଛି ଅଂଶ ଲେଖିଥିଲେ (ଲୂକ ୧:୩)।

ପାଉଲ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ଲେଖକ ଏପିମେନିଡିସ୍ ଏବଂ ଆରାଟସ୍‌ଙ୍କ ଉଦ୍ଧୃତି ଦେଇଛନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୮; ତୀତସ ୧:୧୨)। ଯିହୂଦା, ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, ହନୋକଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଥିବା ଏକ ଅଣ-ପ୍ରାମାଣିକ (**non-canonical**) ପୁସ୍ତକରୁ ଉଦ୍ଧୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି (ଯିହୂଦା ୧:୧୪)।

Epiménides

Arato

ଏହି ବାହ୍ୟ ତଥ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ଈଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ପହଞ୍ଚାଉଛନ୍ତି।

Libro de Enoc

ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିସ୍ତ୍ରି ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତି

ବାଇବଲରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଅଛି କି?

"ମାତ୍ର ମହାଶକ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର, ପୁଣି ତାହା ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ, ଏହା ଯେପରି ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଧନ ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ରରେ ପାଇଅଛୁ;" (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୪: ୭)

ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ—"ମାଟି ପାତ୍ର"—ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୪:୭)। ଏହି ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାର୍ତ୍ତାକୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କଲା? ବାଇବଲ୍ କ'ଣ ୧୦୦% ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ?

ଆରମୀୟ ଶବ୍ଦ

- ଏବ୍ରୀ, ଅରାମୀୟ କିମ୍ବା ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାର କିଛି ଶବ୍ଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଆମକୁ ଜଣା ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା।
- ଉଦାହରଣ: *ଗୋଫର* (גֹּפֶר) (ଆଦି. ୬:୧୪); *ସେଲା* (סֶלָה) (ଅନେକ ଗୀତସଂହିତାରେ ବ୍ୟବହୃତ)।

ନକଲକାରୀ (Copyists) ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଭୁଲ୍

- ପାଣ୍ଡୁଲିପି ନକଲ କରିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ଶୁଣି ଲେଖିବା ସମୟରେ, ନକଲକାରୀମାନେ ଭୁଲ୍ କରିପାରନ୍ତି (ନୂତନ ନିୟମରେ ଏହା ଅଧିକ ସାଧାରଣ)।
- ଉଦାହରଣ: "ଯୋହାନାଇନ୍ କମା" (୧ ଯୋହନ ୫:୭-୮)। ଏହା ଜଣେ ନକଲକାରୀଙ୍କ ଟିପ୍ପଣୀ ଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନକଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ପାଠ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଲେଖକମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଭୁଲ୍

- ସ୍ମୃତିରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ନିଜେ ଦେଖି ନ ଥିବା ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ବେଳେ, ବାଇବଲ୍‌ର ଲେଖକମାନେ ଛୋଟ, ଗୌଣ ତ୍ରୁଟି କରିଥାଇପାରନ୍ତି।
- ଉଦାହରଣ: ମାଥିଉଙ୍କ ଏକ ଉଦ୍ଧୃତି ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଯୋୟାଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଜଖରିୟଙ୍କୁ "ବେରିଖୀୟଙ୍କ ପୁତ୍ର" ବୋଲି କହିଛନ୍ତି (ଯିଏ ଜଖରିୟ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ) (ମାଥିଉ ୨୩:୩୫; ଦେଖନ୍ତୁ ଲୂକ ୧୧:୫୧; ୨ ବଂଶା. ୨୪:୨୨)।

ଅନୁବାଦକଙ୍କ ଭୁଲ୍

- ବାଇବଲ୍ ଅନୁବାଦକମାନେ, ବିଶେଷକରି ଆଧୁନିକ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ନିଜସ୍ୱ ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରନ୍ତି।
- ଉଦାହରଣ: କେତେକ ଆଧୁନିକ ସଂସ୍କରଣ (**MSG, NMB**) ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ (ପ୍ରକା. ୧:୧୦) କୁ "ରବିବାର" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଏହି ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା ବା ପାର୍ଥକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ କମ୍ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ବୁଝିହୁଏ। ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବା ଯେ ବାଇବଲ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଥିବା ପରି ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଦିବ୍ୟ ସତ୍ୟ ଆମ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ପହଞ୍ଚିଛି।

“ଈଶ୍ୱର ମାନବ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଜଗତକୁ ନିଜର ସତ୍ୟ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲେ। କ’ଣ କହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କ’ଣ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ତାହା ବାଛିବାରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ମାଟି ପାତ୍ରକୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଏହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଛି। ମାନବିକ ଭାଷାର ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ମାଧ୍ୟମରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ତଥାପି ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ହିଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ; ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ, ବିଶ୍ୱାସୀ ସନ୍ତାନ ଏଥିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିର ମହିମା ଦେଖିପାରନ୍ତି।

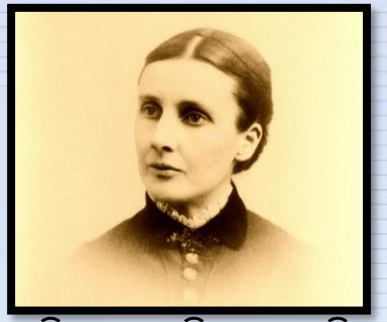
ନିଜ ବାକ୍ୟରେ, ଈଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଏକ ପ୍ରାମାଣିକ, ଅଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରକାଶନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ।”

EGW (The Great Controversy, p. 6)

ପରିଶିଷ୍ଟ: ଏଲେନ୍ ଜି. ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ନିଶ୍ଚିତତା

ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଏଲେନ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଲେଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, "ମୁଁ ଲେଖିପାରିବି ନାହିଁ।" କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସମୟକ୍ରମେ, ସେ ଲେଖନ ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ବନାନ ଭୁଲ୍ ସୁଧାରୁଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ବାକ୍ୟର ଗଠନକୁ ଉନ୍ନତ କରୁଥିଲେ।

ସେମାନେ କେବେହେଲେ ବାର୍ତ୍ତାର ଅର୍ଥ ବଦଳାଇ ନ ଥିଲେ, କିମ୍ବା ନିଜ ତରଫରୁ କିଛି ଯୋଡ଼ି ନ ଥିଲେ। ଅନ୍ତିମ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ଏଲେନ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଉଥିଲା।

ମେରି ଆନ୍ "ମାରିଆନ୍" ଡେଭିସ୍ (୧୮୪୭-୧୯୦୪), ସାହିତ୍ୟିକ ସହକାରୀ। ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: **"Ellen G. White Estate, Inc."**

ସାରା ଇ. ପେକ୍, ୧୮୮୦ ଦଶକ। ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: **"Center for Adventist Research ."**

ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବରେ ନିଜର ଅଭ୍ରାନ୍ତତା ବିଷୟରେ, ଏଲେନ୍ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ: "ଅଭ୍ରାନ୍ତତା ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ମୁଁ କେବେ ବି ତାହା ଥିବା ଦାବି କରିନାହିଁ। କେବଳ ଈଶ୍ୱର ହିଁ ଅଭ୍ରାନ୍ତ" **(Selected Messages, vol. 1, p. 42).**

ନିଜ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ରାନ୍ତତା ବିଷୟରେ, ସେ ନିଜେ ଲେଖିଥିଲେ: "ଏପରି କିଛି ସମୟ ଥାଏ ଯେତେବେଳେ ସାଧାରଣ କଥାଗୁଡ଼ିକ କହିବାକୁ ପଡ଼େ, ସାଧାରଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ମନରେ ସ୍ଥାନ ପାଏ, ସାଧାରଣ ଚିଠି ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏବଂ ଜଣେ କର୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। ଏଭଳି ଶବ୍ଦ, ଏଭଳି ସୂଚନା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ବିଶେଷ ପ୍ରେରଣା ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଏ"
(Selected Messages, vol. 3, p. 64).

